

Museo
do Pobo
Galego

Instituto de
estudos das
identidades

178

♩ = 444

Seaia, Malpica. Xaneiro 1983.

4)
 Xan de Rá. fa - el de Ro - que mo - zo re - buste va - len - te

 to - mou a - mo - res con Car - me de Ro - sa de San Cle - men - te

5)
 pe - ro Ro - sa que sen - teu se - me - jan - te tra - pa - lla - da
 bñ - xou da ca - man ca - mi - sa

 sin cal - zar zo - ces nin na - da

6)
 ind' ò de - mo que te lev' a tí a mais a tú - a nai...

variantes estróficas:

7)
 7)

8)
 8) 4) 6)

Ponteceso VII,2,338. Genara 51.

L: 8c.

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

8c

[Xan de Ráfael de Roque]
mozo rebust'e valente
tomou amores con Carme
de Rosa de San Clemente.

Ela era moi bonita
blanca coma unha paloma
co baila-bailar parece
unha muñeca de ghoma.

Por eso s'entusiasmou
por ela con tanto afán
que pä dond'iba Carmela
iban os ollos de Xan

Díxolle Ros' a Xaniño
donde a min non t'apurices
que coll'a cullar do pote
e zafocha nos narices.

Pero Rosa que senteu
semejante trapallada
bäixou da cama 'n camisa
sin calzar zocäs nin nadä.

Meteull'a man òn forcado
deses qu'hai p'andar cos toxos
... a Xan unha deles
que ll'amolentou os ósos.

domingo vindo da misa
Carmela por chirighota
dixoll'a Xan ast'a noite
que veñas dar unha volta.

Ind'o demo que te lev'
a ti a mais ä túa nai
Xan de Ráfael de Roque
máis á túa casa non vai.